

Toplum Olarak

Neden Bu Kadar Rahatsızız

Dış sebep olarak onlarcasını sayabiliriz. Fakat bu rahatsızlığın temel üç nedeni var. Biz bir teşhis ve tedavi hükmünde olan bu yazıda önce zahiri dış sebepleri sıralayacağız. Sonra bu rahatsızlığın ve bu dış sebeplerin temel üç nedenini analiz edeceğiz. Daha sonra bütün bunların çözüm yol ve yöntemleri olarak arada ve sonda beş-on pasajı kaleme alacağız. İşte:

Seksen altı milyon insanımız, açlık sınırı altında geçiniyor. Toplumun yarısından fazlası hiçbir ekonomik üretimi yok. Poliste 12.688 kişi kriminal olarak takip ediliyor. Savcılıkta tam 500 bin dosya takiptedir. Üç yüz bin mahkûmumuz var. Tam kırk milyon öldürücü silah var. Bunun otuz altı milyonu ruhsatsız. Toplumun yarısı uyuşturucu kullanıyor. Mersin dünyada uyuşturucu trafiğinde en birinci yer olabiliyor. Yılda yaklaşık kırk ton uyuşturucu geliyor. Ve şimdiye kadar hiç kimse hapse girmede. Geçim yetersizliğinden ve kocalarını aldatmaktan, dünyada kadın cinayetlerinde birinciyiz. Gençliğimizin yüzde otuzu deist ve ateist oldu. Bu ise bir Müslüman için hiçbir sosyal ve ailevi değeri tanımamak, mutlak olarak sefil veya anarşist olmak manasına gelir. Vesaire...

Bu 13 sebebin asıl nedeni ise şu üç noktadaki iflasımızdır:

1) Gerçek manada Türkiye’de eğitim yok; hele üretime ve yaratıcılığa yönelik eğitim hiç yok. Kazara bir yaratıcı kişi çıkınca da Yurtdışı onun için son durak oluyor. Evet, uzun bir dönemdir takip ediyorum. Üç milyon kişinin girdiği Üniversite Sınavının ortalaması, 40 soru üzerinden dört veya beştir. Bugün üç milyon üniversite mezunu mektup yazamıyor. Metin okumaları ise İlkokul 3 seviyesindedir.

Evet eğitim ana karnında başlar. Sağlıklı bir gen ve sağlıklı bir aile psikolojisi önceliklidir. Ama on iki yaşına kadar bir çocuğun yetişmesi için şu beş nokta çok önemlidir. a) Ana babanın psikolojisi. b) Çocuğun sağlıklı beslenmesi c) İyi bir eğitim d) Bir felsefe veya din olarak varlık algısı e) İyi arkadaş grubu kurulması.

On iki yaş sonrası için ise bu yazıdaki ilkeler gibi evrensel değerler mutlaka şart.

2) Sağlıklı bir ekonomi düzeni bizde yoktur. Çünkü Avrupa 300 yıl önce vahşi kapitalizme geçti, sanayisini kurdu, sermaye biriktirdi. Sonra toplumsal denge için Sosyal Devletler oldu. Biz ise vahşi kapitalizmi yeni yaşıyoruz. Dolayısıyla sanayi toplumu olamıyoruz ve haliyle Sosyal Devlet olamıyoruz. Evet, başta saydığım on üç neden ve bu vahşi kapitalizm, insanımıza bırakmıyor ki ekonomik bir meslek ve destekleyici bir değer edinsin. Evet, herkes para ile sarhoştur. Fakat onu da elde edemiyor. Çünkü sistem buna müsait değildir. Evet sistem servet transfer etmeye yöneliktir. Haliyle çok az insan parayı buluyor. O buluş da haybeden oluyor. Yani gerçekten bir üretim sonucu para kazanılmıyor. Rant ve yolsuzluk tarzında kazanılıyor. Bu ise bütün sosyal değerlerimizi imha ediyor.

Hulasa: Sağlıklı bir eğitim alamayan ciddi bir şey üretemez. Üretemeyen insan ise sıkıntıdan boğulacak gibi olur. Hırsızlık ve yolsuzluk tarzındaki kazançlar ise insanın bu sıkıntısını gideremiyor. Çoğunlukla da suçu başkasında ve devlette görür. Ama asıl suçlu kendisi. Çünkü her şey insanda biter. Evet, Allah'ın insandan beklediği insanın sefil olması değildir. Kendisi gibi Tanrı-insan olup tabiata egemen olarak bütün sorunlardan sıyrılmasıdır. Kur'an 53/38-40. ayetlerde bu hakikati çok mucizevi olarak anlatıyor: Şöyle ki:

“Hiç kimsenin suçu başkasına yüklenmez. İnsanın bütün varlığı ve kişiliği ürettiği kadardır. Ona başka bir şey yok. Ve insan üzülmecin bütün ürettikleri sonradan görülür.”

Çok samimi bir arkadaşım, yıllarca uğraştı, müzikte sanat üretmek için. Fakat başarılı olamadı. Sonra ticarete atıldı, milyarları kazandı, ama o üretim aşkı onda hep kaldı. Başaramamasının da iki sebebi vardı. Sağlıklı bir eğitim almamıştı. Sanattan anlamayan Türk toplumuna bir şey beğendiremem kaygısı.

Önemli Bir Not: Ekonomi kelime olarak hep beraber gelişmek demektir. Fakat bu azınlığın azınlığı için geçerli; mesela Türkiye’de elli şirket olarak geliyor. Gerisi kerhen çalışıyor. Bu ise sağlıklı bir ekonomi ortaya koyamıyor. İslam bu sapmanın önünü almak için iktisadi emrediyor. İktisad kelimesi ve prensibi ise, orta yolu edinmek, yani ne çok zengin ne çok fakir ne çok tok ne çok aç ne zengin sınıfı ne de aç sefil sınıfı; orta sınıfı esas almaktır. Sözcük olarak da işin ortasını kastetmek demektir.

3) Evrensellik, aydınlanma ve varlık ile Tanrının sonsuzluğu gibi, insanlığımızı filizlendirecek temel ilkelerimiz yoktur. Bunu karşılayacak inanç ve dinden, toplumumuzun yarısı habersizdir, diğer yarısı da dini değerlere evrensel ve sonsuzluk olarak inanmıyor. Sınırlı, lokal bir dine ve Tanrıya inanılıyor. Konunun analizine geçmeden önce hemen hatırlatalım ki, bu sonsuzluk ve aydınlanma gibi değerler olmasa, insan çok korkak olur. Varlıktan ve olaylardan sürekli titrer, dolayısıyla sonsuz enerjisi söner. Evet insanımızda binlerce gizli korkular var. Haliyle tam girişimci ve üretken olamıyor. İki milyon Portekizlinin dünyanın yarısını sömürdüğünden ders alamıyor. Homosapiens kelimesinin asıl manası cesaretli insan olduğunu biliyor.

Evrensel değerler ile cesaret ve üretim ilişkisinin analizi şudur:

Son üç semavi (evrensel) din olan Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam’dan önce dünyada binlerce Pagan din vardı. Pagan köylü demektir. Pagan inancı da kırsal kesim dini manasındadır. Yani inandıkları Allah, sınırlı ve somuttur. İslam dinleri ise, varlığı ve Allah’ı sonsuz bilir. İslam olan bu üç dinin diğer ismi İbrahimî dinlerdir. Çünkü bu sonsuzluk tarzındaki iman ve onu besleyen ilkeler İbrahim ile geldi. Bu üç dinin, hatta sonsuzluğu anlayan ve yaşayan diğer bütün dinlerin ismi İslam’dır. İslam sadece 1400 yıllık bir sürenin ismi değildir. Bu semavi dinler pagan inancını geçerli saymıyorlar. Halbuki bu paganlar içinde, ruhanilikte bu semavi dinleri geçecek olanları vardı. Fakat Allah bu paganların inancını kabul etmiyor. Çünkü Allah’ı ve varlığı sonsuz bilmedikleri için tam girişimci, aydınlanmış ve cesaret sahibi olamıyorlardı. Gericilikten kurtulamıyorlardı. Maalesef son üç semavi din, literatür kaybindan dolayı artık bugün sınırlı ve somut bir Tanrıya inanıyor. Dolayısıyla, inananları korkudan ve gericilikten kurtulamıyor. Çağımıza uygun Fizik, Kimya ve Biyoloji bilmedikleri için varlık onlar için karanlıkta kalıyor. Hele hele sonsuzluğu hiç kavramıyorlar.

Önemli Bir Hatırlatma: Paganizm Kur’an’da şirk diye isimlendiriliyor. Şirk ve şirk koşan manasına gelen müşrik, Allah’a inanmayan demek değildir, Allah’a ortak koşmak; dolayısıyla Allah’ı sınırlandırmak demektir.

Dolayısıyla her üç kitap da Allah'ı ve varlığı bir ve sonsuz bildiriyorlar. Ve sadece bundan dolayı semavi sayılıyorlar. Nitekim sırf bu sonsuzluk için İbn Arabi ve Mevlâna ve Spinoza gibi dâhiler, dosya olarak değil de soyutuyla-somutuyla varlığın birliğini savunmuşlardır. Bilim dünyası onlara panteist değil de Panenteist diyor. Çünkü onlar varlığın soyutuyla somutuyla birliğini kabul ediyorlar. Panteistler ise, sadece somut maddi varlığı kabul ediyorlar.

Hız. İbrahim En'am suresinde bu üçüncü nedende anlattığımız gerçekleri söyle dillendirmiştir:

"İbrahim'in kavmi, onunla tartıştı, İbrahim, Allah beni sonsuzluğu bilmeye muvaffak ettikten sonra siz Allah'ın sonsuzluğu konusunda benimle mi cedelleşirsiniz. dedi. Ve şöyle devam etti: Ben sizin Allah'a ortak kabul ettiğiniz varlıklardan hiç korkmam. (Onlar somutlaşmış Allah'ın ilmidirler, onlar İlâhi birer dosyadırlar.) Benim Sahibim olan Allah istemedi onların hiçbirine bana zarar veremez. Rabbim her şeyi ilmiyle (yani yazılımla) var etmiştir. Neden kafanızı çalıştırıp sizin de bir yazılım olduğunuzu bilmiyorsunuz.?" (6/80)

"Ben sizin müstakil bir tanrı ve varlık olarak gördüklerinizden nasıl korkayım ki: Siz hiçbir açık delil olmadan, o eşyayı Allah'ın sonsuz varlığına ortak koşuyorsunuz. Artık düşünmeyecek misiniz: Hangi grubun cesaret ve güvene daha layık olduğunu? Eğer ilmi esas alırsanız mutlaka bunu bileceksiniz." (6/81)

Evet Kur'an Allah ilmini zihinlere yerleştirmek için tam iki yüz sefer onu zikredip teşvik etti. Ve korkaklık, sınırlı ve somut bir Allah algısı demek olan şirki tam 4000 sefer yerdı. Adeta insanlığın geri kalmasının baş sebebi bu sınırlı, somut Allah algısıdır diye feryat ediyor. Her şey affedilip telafi edilir, ama bu anlayış asla bağışlanmaz, diyor. Fakat ne çare ki, Emevilerle Kur'an'ın bu algısı kayboldu. Tasavvuf el attıysa da bu sonsuzluk bilimsel tarza oturmadı. Batılilar ise, sonsuzluğu tam bilmese de varlığı Fizik, Kimya, Biyoloji ve şimdi de Yazılım olarak tanıdıklarından onlar aydınlanıp gericilikten, dar düşünmekten bir derece kurtuluyorlar. Fakat Avrupa'nın bu aydınlanması geçicidir. Zaten Komünizm ile çoğu öldü. Evet Komünizm bir şey üretmedi, çünkü birer yazılım olan sosyal ve psikoloji yasalarını dışladı.

Önemli Bir Uyarı: Kelam ilmi Allah'ı ve varlığı tam Kur'an'a uygun anlatıyor, diye ben tam 25 yılını ona adadım, iman-ı tahkiki sahibi olacağım diye. Ama ne korku ve üzüntülerim geçti ne de sonsuzluğu anladım. Sonra bazı İslam alimleri sayesinde varlığın soyutuyla-somutuyla sonsuz ve bir olduğunu bilip Allah'ın sonsuz olması gerektiğini anlayınca, yavaş yavaş korku ve üzüntülerimi yendim, Tevrat, İncil ve Kur'an'ı anladım; her ay bir iki ilmi, derin makale yazacak kadar girişimci oldum. Bir numune olarak Allah'ın Sonsuz Varlığı ve İnsanın Özgürlüğü ismindeki yazıma bakabilirsiniz.

Evet değil bu mucizevi kitaplar, İslam'ın namazda sürekli tekrar edilen Suphanallah, El-Hamdü lillah ve Allahu Ekber gibi günlük zikirleri dahi bu sonsuz irfanı anlatıyordu. Ama biz Paganlar gibi boşuna tekrar ediyorduk. Yetmezmiş gibi, onları siyasi slogan yapıyorduk.

Subhanallah, Allah somut olmaktan, kirli ve çirkin iş yapmaktan ve hayale gelebilecek bütün eksikliklerden pak ve münezzehtir demek. Buna din celal diyor. Ama sadece bu değildir. Sonsuz bir kâinatı yaratan, sonsuz nimetlerle bezeyen, soyutluğun bıraktığı sayısız eksikleri telafi eden de odur. Yani sonsuz varlığını somut olarak da yaşıyor. Yani cemaldır aynı zamanda. Elhamdülillah bu ikinci mananın ifadesidir. Peki bu iki yönü, celal ve cemaal gerçeklerini nasıl yapıyor, birleştirebiliyor. Çünkü Allahu Ekber var. Yani Allah sonsuzdur.

İşte bunu anladığında, bütün sorunları aşıyorsun. Bütün varlık ve bütün hayat safhaları senin için bir cennet oluyor. Dört bin sene önceden Tevrat, Tekvin, 2. Babın anlattığı gibi. Bu sayede din hakikati işin içinden çıkılmaz binler hurafe ve buyruktan kurtulup üç hakikate iniyor. Sonsuz bir Allah'a inanmak, ebedi bir hayata inanmak ve bunlar için yararlı işler yapmak. (Kur'an, 2/62)

Şimdi geldik tedavi yol ve yöntemi olan çarelere:

A) Birinci teknik çare: Sorunlarla asla savaşmayın; onları yönetmeye ve idare etmeye bakın. Evet tarihte vahşetin çeşitleri çok yaygın olduğundan, çaresizlikten bazen dinler savaşmıştır. Fakat İsa, medeni ve bilimi esas alan Roma'ya gelince artık bu savaşı kaldırdı, sağına vurana solunu da çevir dedi. Demek çağımız medeni ve ilim çağı olduğundan asla ve asla sorunlarla savaşılmaz. Çünkü savaş sadece vahşi hayvanlara ve vahşi insanlara karşı meşru kılınmıştır. Ölçüsü de şudur: İncancı ve dinini özgürce yaşadktan sonra her şey tamam demektir. Kur'an'dan, zorla inancından caydırılma demek olan fitne kavramına bakın. (Bu konuda Bediüzzaman, Nutuk ve Makaleler kitabı iyi bir rehberdir.)

Bu dini ve evrensel çareyi Osmanlıca, bize bir kelime ile fısıldıyor. Mesela, medar kelimesi, bir şeyin yönetilmesi ve idare edilmesinin alanı demektir. Dünyanın medarı gezdirildiği yörünge demektir. Ama ecdat bu kelimeyi ikinci bir mana olarak bir şeyin sebepleri olarak kullanmıştır. Çünkü bir şeyin sebepleri onun yönetildiği alan oluyor. Demek bir sorunla savaşmadan önce onun altındaki sebeplere bakıp onları gidermeye bakmak lazımdır. Yani o sebepler üzerinden o sorunu ya silersin veya yönetirsin. Bu yöntemin en önemli şekli o işi dengeye getirmektir. Çünkü en büyük sorun olaylardaki dengesizliktir. Ve bundan dolayı İslam zıtları dengelemek demek olmuştur. Bundan dolayı bu kökten davranış ve ahlaktaki denge, Kur'an'dan sonra, Hz. Muhammed'in en büyük mucizesi kabul edilmiştir. (Kur'an, Yasin ve Kalem Sureleri başı)

Hemen hatırlatalım ki: Fetih gerçek manasıyla açılım ve kangrenleşmiş sorunları yönetmek demektir. Şehirleri yıkıp yakmak asla değildir. Hele insanları öldürmek asla değildir. Kur'an sadece, inanç hürriyetlerine ve insanların temel haklarına saldıranlarla savaşmaya izin veriyor.

B) İkinci çare: Her şeyde bilimi esas almak ve bilime uygun doğal bir meslek edinmektir. Okul yoksa da eğitim görme fırsatın olmamışsa da aşkın ve birinci hayatı ilken ilim özellikle fen ilimleri olsun. Korkma! bilimin asıl alanı olan, sonsuz bütün evren senin beyninde yazılıdır. Hayvani dürtülerinin esiri olmazsan ve normal bir insan olarak düşünürsen bu ilmi payeyi elde edersin. Bizden, 2350 sene önce okul ve sağlıklı bir eğitim olmadığı halde Sokrat, Platon ve Aristo, bu ilmi öyle elde ettiler ki insanlık ancak 20. Asırda onları geçebildi. Eğer bu felsefi düşünceyi beceremezsen, Tevrat, İncil ve Kur'an gibi semavi kitapları bilimlerin ışığında oku. Onlar seni yine zirve yapacaktır.

Bunu da beceremezsen eğitimin yaşı yok, dil bilgisi, fen bilgisi alacak bir kuruma kaydol, yeter ki kafanı ve aklını kimsenin cebine koymayasın. Allah'ın izniyle yine insanlık göğünde önemli bir yıldız olursun. Tarihteki bütün yıldız şahsiyetler, hep bu üçlü formül ile zirve olmuşlardır, çağlarına göre.

Bunu da yapamazsan bilinçaltını çalıştır. Sonra bununla bu maddede anlattıklarımızı elde edersin. Toplumun aydın bir peygamberi olursun. Evet gerçek irfan ve vahşetten kurtulmak insanın bu yönünü çalıştırması ile olur. Çünkü bununla sadece şimdiki varlığı değil, bütün evreni geçmiş ve geleceğiyle kazanıyorsun.

C) Üretken olmak için, başka bir tabir ile insan enerjisinin boşa tüketilmemesi için varlığı ve sonsuz bir yaratıcı anlaması lazımdır; çünkü insan kendi varlığını bu şekilde ebedileştirir. Bu zor bir şey değildir. Varlığı oluşturan enerji, yazılım ve evrimi anladığın zaman her şeyi, her dosyayı anlarsın. İnsanlık bunu, dini ifade ile Kudret, İlim ve İrade olarak yedi bin senedir biliyor ve varlıktan bu şekilde istifade ediyor. Sakın ben var olmak istemiyordum, deme, sıkılıp intihara girişme, çünkü varlığın bu üç sacayağını bilip ona göre ayak uydursan, sonsuz bir hayatı cennet tadında elde ediyorsun.

Ayrıca ben var olmak istemiyordum demen, kendi kendini yalanlaman demektir. Çünkü varlığının özü ve asıl üçte biri iradedir. Bu ise aşk seviyesinde var olmayı istemek demektir. Nietzsche, Allah'a inanmadığı halde, varlığın bu temel özelliğine güç istenci dedi. Uzun uzun bunun felsefesini yaptı. Onunla kendini motive etti.

Ben bu konuda bir kitap yazdım: Varlık ve Allah. Sana yardım olarak onun sunuşunu buraya alıyorum:

Elinizdeki bu kitap varlığı, gerçekliği ve bunun ifadesi olan Allah'ı ispattan ziyade onu tanıtıyor. Mesela onun bir adı Haktır. Bu kelime, dengeli ve tam işin ortasındaki gerçeklik demektir. Mesela, onun bir ismi Allah'tır. Bu, kelime kökü itibarı ile soyut ve sonsuz olan manasına gelir. Onun diğer bir ismi Rahmandır. Bu ise Allah'ın ikinci özel ismi olup somut varlığın bizzat kendisi demektir. Rahim ise, sevgi ve şefkatle soyut ve somut arası özel işleri yapan manasına gelir. İşte bunlar gibi binbir mükemmel ismi vardır bu kitabın konusu olan Varlığın ve Allah'ın.

Varlığı ve Allah'ı tam tanıdığınız zaman artık onları avuçlarsınız. Görmediğime inanmam demezsiniz. Dolayısıyla korku ve üzüntülerden kurtulursunuz. Dünyada dahi bütün varlık ve hayat size cennet olur.

Bu kitap, insanlığın kollektif akıllı olan fen ilimleri ile çelişmez Tam aksine yüzde yüz o fenlere dayanır. Mesela, yazılımı ve çağlar üstü bir yazılım olan evrimi, Fizik ve Biyolojiyi Allah'ın o binbir isminden sadece birkaçı olarak çok kullanır bu kitap.

Bazı bilgiler tekrar olmuş gibi gözükse de yazının bağlamı göz önünde bulundurulduğunda tekrar olmadığını göreceksiniz. Bu sayede kitabın temel kaynaklarından biri olan Kur'an'ın çağlar üstü olduğunu göreceksiniz. Ve Hocaların, Kur'an'ın bu yönünü değil de karanlık Orta Çağ anlayışıyla size onu sunduğunu anlayacaksınız. Hulasa, 21. Asra yakışır hem maddi hem manevi sonsuz bir mutluluk elde edeceksiniz.

D) Bu yazıda anlatılan bilgiler olmayınca, maddi ve manevi sıkıntıdan kurtulmak için insanların HEDONİZME başvurmasından başka hiçbir çare kalmıyor. Yoksa intihar etmemek tamamen ahmaklık olur. Fakat hedonizm insanın kendi bedenini yemesidir, kendi kanıyla beslenmesidir.

Evet LEZZET evrensel bir ilkedir, Allah dahi soyut varlığını somut olarak yaşayınca, sonsuz bir lezzet alır. Ve bu sonsuz lezzet için sonsuz faaliyet yapıyor. (24. Mektup) Fakat insan Tanrı gibi olamaz. Onun lezzetleri belli görev ve kalıplar çerçevesinde olur. İnsan ancak her şeyi bilince ve sonsuzluğa ayak uydurunca sonsuz bir şekilde lezzet alır, ama bu manevi bir lezzettir. Sakın sınırlı maddi lezzetlerle karıştırmayın. İşin kötü tarafı bu maddi lezzet insanı tatmin etmeyince insan yine ya intihara başvurur veya sadistçe lezzet duygusunu icra eder. Elinden gelse sekiz milyar insanı bencilliği ve bundan aldığı sahte lezzet için imha eder.

Meşru ve faydalı bir lezzet için Allah sayısız nimetleri önümüze sermiştir. Ve eğer sonsuzluğu anlar ve yaşarsan, benim gibi bütün evrenden lezzet alırsın diyor. Unutmayın ki varlığı ve lezzeti varlık ve lezzet yapan ondaki yazılım programlarını işletmekten geçer. Amerika bu yazılım ile dünya saltanatını devam ettiriyor. Bütün dünyayı kendine bağlamıştır.

E) Beşinci çare: Çoğu israf edilen, Dünyanın enerjisini kazanmak üzere başta ailede barış ve birliği sağlamak sonra bütün dünyada Barış ve Özgürlük Elçisi olmaktır. Bununla yılda birbirini aldatan ve çoğu öldürülen iki milyar aileyi kazanabilir, yılda savaşımlara giden 5 trilyon doları kazanabilir, Varlık ve Hayat Absürt Değildir, dedirtebilirsiniz.

Bu evrensel barışın ontolojik ve inanç hali Hz. Muhammed'in bu duasında geçiyor: Şöyle ki:

Allah'ım, Selam: Gerçek barışık varlık sensin. We minkes-selam: Bizdeki ve kâinattaki zıtları dengelemekle oluşan barışıklık da sendendir. Tebarekte: Sen biz varlıkları bereketler için böyle diyalektik yapmışsın. Rabbena: Bizi böylelikle geliştiriyorsun. Bu diyalektik yapıyla beraber sen son derece aşkın ve yücesin. Özgün varlığın aşkın ve yücedir, ama somutlaşıırken celal ve kerem olarak somutlaşıyor.

02.08.2023

Bahaeddin Sağlam